

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 4Pc/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819202265
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Chmelanová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3819202265.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Ľubicou Chmelanovou v právnej veci navrhovateľa: E. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., t.č. Ústav na výkon väzby Ilava, proti povinnej: R. I. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., t.č. H., S. X/X, s adresou pre doručovanie Mesto Prievidza, o určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie sčasti o určenie manželského výživného vo výške 100,- eur mesačne z a s t a v u j e.
- II. Súd návrh čo do zvyšku z a m i e t a.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ návrhom podaným dňa 13.02.2019 žiadal rozhodnúť o povinnosti R. I. H. prispievať na jeho výživu sumou 300,- eur mesačne od doby 10.07.2018 do 10.07.2022 titulom manželského výživného. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalované obdobie od 10.07.2018 do 10.07.2022, t.j. 4 roky, je doba, počas ktorej vyživoval a finančne sa staral o R. I. H., kedy nepracovala a kedy žili spolu. Návrh tiež odôvodnil tým, že R. I. H. mu svojim krivým trestným oznámením v konaní ČVS: ORP-477/2-VYS-PD-2018 privodila väzobné stíhanie, čím mu spôsobila stratu príjmu, stratu zamestnania, stratu zákazníkov a výrazné ekonomické straty. Na výzvu súdu na opravu a doplnenie tohto návrhu navrhovateľ reagoval podaním doručeným súdu 07.03.2019, v ktorom zopakoval svoj nárok a doplnil, že s povinnou začali bývať spoločne v auguste 2014, že dňa 29.11.2014 uzatvorili manželstvo, že dňa 16.03.2015 sa im narodil syn E. H., že dňa 23.04.2018 sa povinná odsťahovala zo spoločnej domácnosti kvôli inému mužovi - E. U., že dňa 09.07.2018 podala na neho krivé trestné oznámenie, čím mu spôsobila väzobné stíhanie a že dňa 10.07.2018 bol políciou zadržaný. Poukázal na to, že povinná začala pracovať v októbri 2017 a aj napriek tomu všetky poplatky súvisiace s domácnosťou hradil on zo svojho príjmu. V súčasnosti je vo väzobnom stíhaní, nemá žiaden príjem. Pred uväznením pracoval ako SZČO ako tatár v tetovacom štúdiu s čistým príjmom cca 1.000 - 1.500,- eur mesačne. Jeho motorové vozidlo Audi A6 je v pátraní. V súčasnosti nemá žiadne zdravotné problémy. S povinnou je v rozvodom konaní. Povinná pracuje s príjmom 900 - 1.200,- eur mesačne. Týmto podaním „opravil“ navrhovanú výšku výživného tak, že žiada priznať manželské výživné vo výške 200,- eur mesačne za obdobie od 10.07.2018 do 10.07.2022. V tomto podaní tiež uviedol, že žiada povinnú zaviazat' platiť mu výživné na manžela (ďalej bývalého manžela) - navrhovateľa sumou 200,- eur, a to aj späťne od 10.07.2018 do 10.07.2022. Tento návrh navrhovateľa pôvodne podaný vo veci sp. zn. 4C/4/2019 bol vylúčený na samostatné konanie uznesením č. k. 4C/4/2019-9 dňa 15.03.2019. Vec bola zapísaná pod sp.zn. 4Pc/9/2019 dňa 29.5.2019.

2. Podanie navrhovateľa zo dňa 4.3.2019 doručené súdu dňa 7.3.2019 súd považoval za späťvzatie návrhu sčasti (keď navrhovateľ žiadal pôvodne určiť manželské výživné vo výške 300 eur mesačne, ale

podaním zo dňa 4.3.2019 už len vo výške 200 eur mesačne) - o určenie manželského výživného vo výške 100 eur mesačne. Vzhľadom na späťvzatie návrhu v tejto časti, súd konanie o určenie manželského výživného vo výške 100,- eur mesačne zastavil, rozhodol tak podľa § 29 ods. 1 posledná veta CMP. Konanie o určenie manželského výživného je návrhovým konaním.

3. Povinná s návrhom navrhovateľa nesúhlasila.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa so správami ÚPSVaR Prievidza, oznámením Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza zo dňa 12.06.2019, výpisom zo ŽR týkajúceho sa navrhovateľa i povinnej, Daňovým priznaním k dani z príjmu fyzickej osoby - navrhovateľa za roky 2017 a 2018, správou o príjme navrhovateľa, správou o zárobkových pomeroch povinnej, oznámeniami Daňového úradu Trenčín, pobočka Prievidza, obsahom spisov sp. zn. 10P/37/2018 a sp. zn. 3T/143/2018 tunajšieho súdu, spisu ČVS:ORP-833/PD-PD-2018 OO PZ Prievidza, na základe čoho zistil tento stav:

5. Účastníci konania sú v čase rozhodovania tejto veci rozvedení manželia. V konaní nebolo sporné, že manželstvo uzatvorili dňa 29.11.2014. Rozsudok o rozvedení ich manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 01.06.2019, teda ak navrhovateľ podal návrh o určenie manželského výživného dňa 13.2.2019, v čase podania tohto návrhu boli účastníci konania ešte manželia.

6. Z obsahu spisu sp. zn. 10P/37/2018 vyplýva, že na návrh E. H. (navrhovateľa v tejto veci) podaný dňa 06.08.2018 tunajší súd vo veci sp. zn. 10P/37/2018 rozhodoval o rozvedení manželstva s príslušenstvom. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 10P/37/2018-71 zo dňa 16.04.2019 bolo manželstvo účastníkov rozvedené a na čas po rozvedení bol mal. F., nar. XX.XX.XXXX zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platiť na jeho výživu sumou 100,- eur mesačne. Styk otca s mal. dieťaťom nebol upravený. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ (manžel) sa podaným návrhom domáhal rozvodu manželstva z dôvodu neusporiadaných vzájomných vzťahov, nadviazania známosti manželky s iným mužom, straty dôvery k manželke a jej krivej výpovede voči nemu v trestnom konaní. Z výsluchu povinnej (manželky) vyplynulo, že manželstvo uzatvárala ako 16-ročná, z dôvodu, že bola tehotná a jej rodičia na tom trvali. Manželstvo neuzatvárala z lásky, medzi ňou a manželom je vekový rozdiel 11 rokov. Poukázala na to, že od uzavretia manželstva ju manžel fyzicky napádal, bol voči nej agresívny a po jej odchode zo spoločnej domácnosti dňa 22.04.2018 sa začal správať agresívne aj voči synovi. Zo spoločnej domácnosti odišla pre agresivitu manžela a dôvodom bola aj skutočnosť, že ju zbitú vymkol. Bol impulzívny, na maličkosti reagoval prehnane, agresívne a dochádzalo medzi nimi k hádkam kvôli maličkostiam a hlúpostiam. Manžela považovala za závislého na automatoch. Alkohol požíval príležitostne v primeranom množstve. Za príčinu rozpadu manželstva považovala pretrvávajúce hádky medzi nimi, agresivitu manžela a tiež aj jeho neveru, ktorej sa dopustil po jej odchode zo spoločnej domácnosti. Stávalo, že keď odišiel hrať automaty, domov neprišiel 2 dni. Od 11.07.2018 je vo väzbe, od kedy jej napísal len 1 list. Nepoprela, že sa stretáva s iným mužom, tento vzťah hodnotila ako kamarátsky. Pokiaľ žili s manželom v spoločnej domácnosti, mala podozrenie, že manžel užíva pervitín, pretože trpel nespavosťou, nejedol, schudol 20 kilogramov, bol agresívny a dochádzalo u neho k zmene nálad. Navrhovateľ vypočutý dožiadaným Okresným súdom Trenčín nepoprel, že udržiaval intímny vzťah s inou ženou, ktorý označil za kamarátsky. Potvrdil, že hrával na automatoch, kde prehral 300,- eur. Pokiaľ pracoval, dosahoval príjem od 2.000,- do 2.500,- eur mesačne, z ktorého platil náklady na materiál do tetovacieho štúdia v sume 500,- eur, nájomné za prevádzkované priestory v sume 150,- eur, mesačné nájomné za byt, v ktorom s manželkou žili v sume 300,- eur. Z dosiahnutého príjmu po odpočítaní pravidelných výdavkov mu zostávalo od 500 do 700,- eur, ktoré spotrebovali na výlety. Od vzatia do väzby nepracuje. Mal. sa pred kolíznym opatrovníkom vyjadril tak, že s maminou mu je dobre aj s babinou, ale oco je zlý. Súd uzavrel, že manželstvo účastníkov je formálne a neplní si žiadne funkcie, pre ktoré bolo vytvorené, že manželia spoločne nehospodária, intímne sa nestýkajú a spoločne nezabezpečujú výchovu mal. dieťaťa od odchodu manželky zo spoločnej domácnosti dňa 22.04.2018. Ich manželstvo si neplní ekonomickú, biologickú ani výchovnú funkciu. Ďalšia existencia manželstva nemá pre manželku význam, pretože s manželom nevytvárajú prostredie, kde by si poskytovali vzájomnú pomoc a podporu, žili vo vzájomnom citovom zblížení a zabezpečovali vhodné rodinné prostredie pre výchovu spoločného dieťaťa. Súd zhrnul, že vzťahy medzi manželmi sú ním považované za vážne narušené a trvalo rozvrátené odôvodňujúce zrušenie manželstva rozvodom. Za príčinu rozvratu vzťahov medzi manželmi ustálil nezodpovedný prístup manžela k manželstvu a k rodine, nevhodné správanie sa k manželke z jeho strany a k spoločnému synovi, nezodpovedné nakladanie s finančnými prostriedkami,

ktoré míňal na automatoch a neveru, ktorej sa za trvania manželstva dopustil. Rozvrat bol zavŕšený začatím trestného stíhania voči manželovi pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Nadviazanie známosti manželky s iným mužom súd nepovažoval za jednu z príčin rozvratu vzťahu manželov, ale za následok už narušených manželských vzťahov medzi nimi. Rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť 01.06.2019. Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Trenčíne svojím rozsudkom č. k. 17CoP/45/2019-93 zo dňa 05.12.2019 rozsudok vo výrokoch o zverení mal. do osobnej starostlivosti, o povinnosti platenia výživného a neupravenia styku s mal. dieťaťom potvrdil. Rozhodnutie rozsudku súdu prvej inštancie v spojitosti s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne nadobudlo právoplatnosť dňa 13.02.2020. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že odvolací súd nepovažuje za správne konštatovanie súdu prvej inštancie, že otec sa dopustil fyzického násillia voči mal. a že sa dlhodobo dopúšťal voči manželke a dieťaťu protiprávneho konania, čo malo za následok jeho väzbu, keď súd prvej inštancie rozhodoval v čase, kedy trestné stíhanie otca nebolo právoplatne ukončené. Pokiaľ teda nebolo v trestnom konaní rozhodnuté, že otec spáchal skutok, z ktorého bol obvinený, bolo potrebné rešpektovať prezumpciu neviny a nebolo možné prijať kategorický záver, že otec sa protiprávneho konania voči matke a mal. dopustil. Skutočnosťou však je, že otec bol v čase rozhodnutia súdu vo väzbe. Vo vzťahu k výživnému uzavrel, že zavinenie straty príjmu pre pobyt vo väzení možno konštatovať až v prípade odsúdenia na výkon trestu odňatia slobody. V prípade väzobného stíhania je konštatovanie jeho zavinenia v dôsledku spáchania skutku problematické práve pre princíp prezumpcie neviny. Vo vzťahu k výške výživného pre mal. dieťa odvolací súd uviedol, že určujúcim kritériom pre určovanie výšky výživného na strane povinnej osoby sú nie len majetkové pomery, teda aktuálna výška príjmu a hodnoty majetku, ale aj schopnosti a možnosti povinného. Ak totiž otec v čase pred vzatím do väzby dosahoval príjem 2.000-2.500,- eur mesačne ako sám uviedol a z tohto príjmu 300,- eur prehral na automatoch, mohol namiesto takto neúčelne spotrebovaných financií vytvárať úspory a aj v čase straty príjmu v dôsledku väzby by bolo v jeho možnostiach platiť výživné vo výške určenej súdom prvej inštancie, t.j. 100,- eur mesačne. Napokon Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 9Cdo/105/2020-112 zo dňa 27.05.2020 dovolanie E. H. odmietol podľa § 429 ods. 1 CSP. K pomerom manželov bolo v konaní zistené, že navrhovateľ bol v pracovnom vzťahu sXX.XX.XXXX na základe Dohody o pracovnej činnosti od 05.05.2016 do 30.04.2017 a následne od 01.05.2017 do 30.09.2017 a R. I. H. bola v pracovnom vzťahu na základe Dohody o pracovnej činnosti s marketingpost, s.r.o. od 25.11.2016 do 31.12.2016 a zamestnancom spoločnosti TRANSFER International Staff k.s. od 27.09.2017 do 26.03.2018. Navrhovateľ nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nebol poberateľom žiadnych príspevkov, povinná bola poberateľkou prídavku na dieťa od 01.03.2015 v sume 23,68 eur mesačne. Ku dňu 13.09.2018 nebola v evidencii uchádzačov o zamestnanie. K 12.09.2008 manželia neboli evidovaní ako zamestnanci, ako SZČO, poberatelia nemocenských dávok, dávok k nezamestnanosti, úrazových dávok ale ako poberatelia dôchodku. Navrhovateľ bol držiteľom a vlastníkom motorového vozidla značky Audi A6, R. I. H. nebola držiteľkou ani vlastníčkou motorového vozidla (správa ODI ORPZ Prievidza z 13.09.2018). Manželia nemali v okrese Prievidza evidovaný nehnuteľný majetok (správa Katastrálneho odboru OÚ Prievidza z 19.09.2018). Uznesením OR PZ OKP Prievidza zo dňa 10.07.2018 č. ČVS: ORP-477/2-VYS-PD-2018 bolo začaté trestné stíhanie voči E. H. ako obvinenému za zločin týranie blízkej a zverenej osoby vo vzťahu k manželke F. XP.

7. Z výsluchu povinnej bolo zistené, že tvrdenie navrhovateľa, že počas spolužitia s navrhovateľom nepracovala, nie je pravdivé. Nepracovala len 3 roky v čase, kedy bola na MD, pričom príjem z MD bol poukazovaný na účet navrhovateľa. Keď mal syn Miroslav 2,5 roka, zamestnala sa. Dňa 22.04.2018 sa odsťahovala od navrhovateľa zo spoločnej domácnosti pre jeho správanie voči nej. Dňa 09.07.2018 podala na neho trestné oznámenie a od 10.07.2018 je navrhovateľ vo väzbe. Poukázala na správanie navrhovateľa v čase ich spolužitia. Tvrdila, že prvé problémy v manželstve začala vnímať v januári 2015, kedy sa pohádali, neskôr po narodení mal. Miroslava. Tvrdila, že navrhovateľ ju fyzicky napadol, bil ju, fackal, sotil ju, správal sa k nej agresívne tak ako je to uvedené v obžalobe. K svojim pomerom uviedla, že skončila základnú školu, následne študovala na strednej škole už po uzavretí manželstva do júna 2015. Do júna 2015 bola študentkou. Štúdium nemá doteraz úplne ukončené, absolvovala zatiaľ 2 ročníky SŠ. Ako študentka nemala žiaden príjem. Pred narodením mal.F. bola na materskej dovolenke a mala príjem z rodičovského príspevku, ktorý poberala do troch rokov veku mal. E. vo výške 230,- eur mesačne a PnD na mal. E.. V tom čase nemala zriadený svoj účet a rodičovský príspevok a PnD boli poukazované na účet navrhovateľa. V čase od narodenia mal. E. do nástupu do zamestnania sa osobne starala o mal. E. a o domácnosť. Od 27.09.2017 do 26.03.2018 bola zamestnaná. Po skončení zamestnania začala od 03.04.2018 podnikáť ako živnostníčka, podniká aj k dnešnému dňu. Nezamestnáva žiadne osoby, prácu vykonáva sama, príjem má vo výške 1.000 --1.100,- eur brutto, po úhrade odvodov okolo 800,- eur netto mesačne. Vyživovaciu povinnosť má len k mal. E.. Po rozvode manželstva s navrhovateľom neuzatvorila

nové manželstvo. Žije sama s mal. E.. V súčasnej dobe nemá žiadnu známosť. Príjem má len zo svojej živnosti. Jej výdavkami sú: nájomné 450,- eur mesačne (má prenajatý byt), cestovné do práce 70,- eur mesačne - benzín, svojej starej mame prispieva 50,- eur mesačne za starostlivosť o mal. E., keď je v práci. Zdravotný stav má dobrý. Mal. E. navštevuje MŠ s výdavkami 55,- eur mesačne vrátane stravného a na výučbu AJ 25,- eur mesačne. Zdravotný stav maloletého je dobrý. Ku skutočnostiam uvedených navrhovateľom uviedla, že je trestné oznámenie na navrhovateľa nie je krivým trestným oznámením, nie je pravda, že by zo spoločnej domácnosti odišla kvôli E. U.. S E. U. sú kamaráti, nemali spolu bližší vzťah a po uzavretí manželstva s ním neudržiavala žiaden vzťah. Poprela, že by všetky poplatky týkajúce sa domácnosti platil len navrhovateľ zo svojho príjmu, keď sa zamestnala. Z jej príjmu zo zamestnania platili nájom, poplatky, stravu, ošatenie. K pomerom navrhovateľa uviedla, že navrhovateľ do vzťahu pracoval ako tatér, najskôr u X na základe DPČ a neskôr ako SZČO. Keď sa spoznali mal príjem 400-500,- eur mesačne, ale potom nabhíeral zákazníkov a vedel zarobiť 2.500-3.000,- eur mesačne. Tvrdila, že navrhovateľ zarábala viac ako 1.000-1.500,- eur mesačne. Osobné auto Audi neužíva nikto, zrejme je nepojazdné.

8. Z výsluchu navrhovateľa (predvedeného eskortou) vykonaného po výsluchu povinnej bolo zistené, že na podanom návrhu trvá, pretože sa staral 4 roky o X.XXX I. H., vyživoval ju, teraz chce z dôvodu, že mu svojim krivým obvinením privodila stratu príjmu, stratu zamestnania, aby jej bola uložená povinnosť platiť jeho osobe manželské výživné za obdobie od 10.07.2018 do 10.07.2020. S povinnou začali spolu žiť v auguste 2014, on od začiatku spoluzitia pracoval, najskôr u E. A. a neskôr ako SZČO ako tatér. Ako SZČO zarobil v čistom od 1.500 - 2.000,- eur mesačne, podnikal až do nástupu do výkonu väzby. Povinná začala pracovať až v októbri 2017, keď mal maloletý E. 3,5 roka. Pred nástupom na MD nemala žiaden príjem, nepracovala, študovala. S mal. E. bola na rodičovskej dovolenke 3,5 roka. Za čas, čo povinná nepracovala a aj po zamestnaní sa v októbri 2017, zo svojich peňazí platil stravu, oblečenie pre seba, povinnú i pre mal. dieťa. Platil výdavky na bývanie - nájom + energie v rozpätí od 280-300 eur mesačne, platil paušál na telefón, z jeho peňazí sa kúpilo bytové zariadenie. Povinná poberala PnD, dostala príspevok pri narodení mal. E., po dobu 3 rokov mal. E. poberala rodičovský príspevok. Za celý čas s výnimkou zamestnania povinná nepracovala a nemala žiaden príjem. Tvrdil, že ak aj povinná mala príjem zo zamestnania, neprispievala do domácnosti. Z peňazí, ktoré si zarobila, si kupovala veci pre seba - oblečenie, pre mal. dieťa, peniaze užívala pre seba (vreckové do práce, kamarátky). Navrhovateľ k svojim pomerom uviedol, že nevlasťní a ani nevlasťnil žiaden nehnuteľný majetok. Vyživovaciu povinnosť má len k mal. E.. Vo väzbe je od 10.07.2018 doteraz. Nemá žiadny príjem. V manželstve s povinnou nadobudli vozidlo Audi, zariadenie bytu. Nebyť uväznenia, pokračoval by v podnikateľskej činnosti. Tvrdil, že dňa 23.04.2018 sa povinná odsťahovala zo spoločnej domácnosti kvôli E. U., iný dôvod tam nebol. Dovtedy mali s povinnou dobrý vzťah. Túto známosť považuje za dôvod ich rozchodu. K tvrdeniam povinnej uviedol, že je pravda, že rodičovský príspevok išiel na jeho účet a že povinná nemala k nemu dispozičné právo, ale karta bola voľne dostupná a povinná poznala PIN kód. Popiera tvrdenia povinnej o jeho správaní počas manželstva uvedené v obžalobe, označuje ich za výmysly. Podľa navrhovateľa bolo spoluzitie s povinnou v poriadku. Podanie trestného oznámenia navrhovateľkou na jeho osobu si vysvetľuje tým, že ho chcela pripraviť o mal. syna, o majetok, vybrala peniaze z jeho účtu, zobrala hotovosť a veci, ktoré nadobudli, schovala auto.

9. Zo správy ÚPSVaR Prievidza zo dňa 7.6.2019 vyplýva, že navrhovateľ nie je poberateľom pomoci v hmotnej núdzi ani poberateľom rodičovského príspevku či prídavku na dieťa a nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Podľa oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza zo dňa 12.06.2019 navrhovateľ nie je evidovaný ako zamestnanec ani ako SZČO, poberateľ nemocenských dávok, dávok v nezamestnanosti, úrazových dávok alebo dôchodku. Navrhovateľ bol v pracovnom pomere u E. A. na základe DPČ od 1.5.2017 do 30.9.2017. Jeho príjem u tohto zamestnávateľa bol v mesiacoch máj - september 2017 v priemere vo výške 26,32 eur mesačne. Navrhovateľ je od 25.9.2017 SZČO, v súčasnosti má pozastavenú činnosť od 03.08.2018 do 01.08.2021. Z Daňového priznania k dani z príjmu fyzickej osoby za rok 2018 vyplýva rozdiel medzi príjmami a výdavkami navrhovateľa v období od januára 2018 do júla 2018 (navrhovateľ má pozastavenú činnosť SZČO od 3.8.2018) v priemere vo výške 447,82 eur mesačne. Podľa Daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2017 bol v období od 29.05.2017 (navrhovateľ je SZČO od 25.9.2017) do 31.12.2017 rozdiel medzi príjmami a výdavkami v priemere vo výške 144,57 eur mesačne.

10. Zo správy ÚPSVaR Prievidza zo dňa 7.6.2019 vyplýva, že povinná je poberateľkou prídavku na dieťa od 01.03.2015 v sume 24,34 eur mesačne. Nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Podľa

oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza zo dňa 12.06.2019 povinná nie je evidovaná ako zamestnanec ani ako SZČO, poberateľ nemocenských dávok, dávok v nezamestnanosti, úrazových dávok alebo dôchodku. Povinná bola od 27.09.2017 do 26.03.2018 zamestnancom TRANSFER International Staff k.s. s pracovným pomerom uzavretým na dobu určitú. Podľa potvrdenia tohto zamestnávateľa mala povinná príjem v priemere vo výške 512,14 eur mesačne netto. Následne (podľa výpisu zo ŽR) je povinná SZČO s dňom vzniku oprávnenia 03.04.2018. Podľa zistenia v KN povinná nie je vlastníkom nehnuteľností. ÚPSVaR v správe zo dňa 25.11.2019 potvrdil, že povinná od júna 2019 nie je ani nebola v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je a nebola poberateľkou pomoci v hmotnej núdzi. Povinná za rok 2018 nepodala daňové priznanie (oznámenie DÚ Trenčín, pobočka Prievidza). Povinná nepodala daňové priznanie ani za rok 2019 (za rok 2018 má predĺženú lehotu na podanie DP k 30.06.2019, vo vzťahu k DP za rok 2019 sa v súvislosti s COVID -19 podáva lehota do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po skončení obdobia pandémie - oznámenie DÚ Trenčín, pobočka Prievidza).

11. Vo veci ČVS:ORP-833/PD-PD-2018 OO PZ Prievidza sa konalo vo veci krádeže motorového vozidla Audi. Z obsahu spisu súvisí s touto vecou výpoveď povinnej zo dňa 01.02.2019, kedy bola vypočutá ako svedok a okrem iného uviedla, že manžel jej počas manželstva nikdy nedovolil manipulovať s finančnými prostriedkami ani kartou, keďže stále tvrdil, že keď je doma na rodičovskej dovolenke, žiadne peniaze nepotrebuje. S chodom domácnosti pomáhala stará matka T.. Manžel peniaze prehrával v automatoch. Je pravda, že občas do domácnosti aj niečo kúpil. XX.XX.XXXXXX.XX.XXXX, ako svedok, dňa 11.04.2019, okrem iného vypovedal, že je v partnerskom vzťahu s povinnou. Povinná dňa 18.04.2019 ako svedok vypovedala okrem iného, že požiadala pána XX.XX.XXXX ktorý je terajší jej známy a ktorého nechcela dňa 01.02.2019 uviesť, o určitú pomoc. Pri výpovedi dňa 01.02.2019 uviedla, že jej partnerský vzťah trvá 7 mesiacov, že nežijú v spoločnej domácnosti a nemajú žiadne záväzky voči sebe.

12. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 3T/143/2018-770 zo dňa 18.02.2020 bol navrhovateľ uznaný vinným, že 1/ od bližšie nezistenej doby mesiaca máj 2015 až do 08.07.2018 v bytoch, kde práve vtedy bývali svoju manželku - poškodenú R. I. H., pri minimálne 20 hádkach bil, fackal, sácal do nej, kopal do nej na zemi, škrtil ju, hádzal po nej predmety, zdrapil ju za vlasy, za ruku, za nohy, vulgárne jej nadával, ponižoval ju a hovoril jej, že spáva s kadekým, poskytuje orálny sex za peniaze, že nikdy nič nedokázala, bez neho je nula, opakovane sa jej vyhrážal zabitím, v presne nezistený deň v máji 2015 udieral do nej tak intenzívne, až vyleteli dvere na vstavanej skrini, pri ktorej stála, v presne nezistenom čase dňa 12.02.2018 po tom, čo mu povedala, prečo kričí na ich mal. syna M.P., nar. 16.03.2015, sa na ňu zahnal, nech ho nezhadzuje pred ním, začal ju kopať, za ruku a vlasy ju dotiahol do spálne, kde jej udrel hlavu o nočný stolík, dňa 22.04.2018 v čase približne o 20.00 hod. ju hodil na zem, dupol jej nohou na brucho, na čo z bytu utiekla a následne sa od neho odsťahovala, pričom pri odsťahovaní denne chodil okolo bytu v Prievidzi na ulici XXXX, kam sa presťahovala, čakal ju pred vchodom, naďalej sa jej vyhrážal, hovoril jej, že uvidí, aký vie byť zlý, že to už nerozchodí, nerozdýchá, že ju nedajú dokopy ani lekári, ani právnik jej nepomôže, v presne nezistenom čase asi niekedy koncom mesiaca jún 2018 ju čakal v Prievidzi na ulici P. pred vchodom domu, chytil ju za ruku, udrel ju o stenu a pýtal od nej peniaze, čím poškodenej spôsobil opakovane modriny na nohách, krku, brucha a chrbte, pričom toto dlhodobé konanie obvineného spôsobilo poškodenie psychické a fyzické utrpenie, 2/ dňa 06.07.2018 v čase o 08.36 hod. v Prievidzi na presne nezistenom mieste sa svojej manželke - poškodenej R. I. H. počas telefonického rozhovoru vulgárne nadával a pod hrozbou zabitia od nej žiadal zaplatenie peňazí, čím mal spáchať zločin týrania blízkej a zverenej osoby a zločin vydierania a bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 116 mesiacov. Rozsudok Okresného súdu Prievidza bol uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3T/36/2020-812 zo dňa 20.05.2020 zrušený v celom rozsahu a vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju znova prejednal a rozhodol. K dnešnému dňu v tejto veci rozhodnuté nie je.

13. Podľa § 71 ods. 1 zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

14. Podľa § 77 ods. 1 zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a zaniká (okrem iného) tiež právoplatnosťou súdneho rozhodnutia o rozvode manželstva. Konanie o určení manželského výživného je návrhové konanie, výživné možno určiť až od podania návrhu a to v súlade s § 77 ods. 1 veta druhá, podľa ktorého výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

16. V konaní nebolo sporné, že účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa 29.11.2014 a že z tohto manželstva sa dňa 16.03.2015 narodil syn E.. Rozsudok o rozvode manželstva účastníkov konania č.k. 10P/37/2018-71 zo dňa 16.04.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 01.06.2019. Ak v súlade s § 77 ods. 1 veta druhá zákona o rodine možno priznať výživné vrátane manželského výživného len od dňa začatia súdneho konania a keď navrhovateľ podal návrh o určení manželského výživného dňa 13.02.2019, znamená to, že súd by mohol v tejto veci určiť manželské výživné až od 13.02.2019. Potom, ak navrhovateľ žiadal určiť manželské výživné aj za obdobie od 10.07.2018 do 12.02.2019, t.j. pred začatím súdneho konania (návrh bol navrhovateľom podaný až 13.02.2019), súd návrh o určení manželského výživného za obdobie od 10.07.2018 do 12.02.2019 zamietol.

17. Účastníci konania boli manželmi aj v čase aj od 13.02.2019 (v čase začatia konania) do 31.05.2019, keďže rozsudok o rozvode ich manželstva nadobudol právoplatnosť 01.06.2019. Len za toto obdobie, t.j. od 13.02.2019 do 31.05.2019 by navrhovateľ mohol mať nárok na manželské výživné, pretože manželstvo účastníkov zaniklo dňa 01.06.2019. V prípade určení manželskej vyživovacej povinnosti je totiž možno túto povinnosť určiť len na dobu, pokiaľ manželstvo účastníkov konania skutočne trvalo. V zmysle § 71 ods. 1 veta prvá zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Len v prípade, ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z manželov určí rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká (§71 veta druhá zákona o rodine). Určenie výšky manželského výživného vychádza zo zásady rovnakej životnej úrovne, ktorá však neznamená mechanickú rovnosť medzi manželmi, ktorá vychádza len z ich zárobkov, ale pri určení výživného má súd prihliadnuť na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného a v zmysle § 71 ods. 1 veta posledná má prihliadnuť aj na starostlivosť o domácnosť. V konaní o určení manželského výživného treba tiež posúdiť, ako si manžel, ktorý požaduje výživné, plní svoje povinnosti, resp. prečo ich neplní. V konaní nebolo sporné, že v čase od 13.02.2019 do zániku manželstva už účastníci konania ako manželia spolu nežili, keď sa povinná zo spoločnej domácnosti odsťahovala spolu s mal. XX.XX.XXXX. dňa 23.04.2018. Dôvody rozchodu účastníkov konania každý z účastníkov interpretoval rôzne, navrhovateľ zaň označil nadviazanie známosti povinnej s iným mužom, povinná zas nevhodné správanie navrhovateľa k nej. Faktom však je, že manželia v danom čase od 13.02.2019 až do právoplatnosti rozvodového rozsudku nežili v spoločnej domácnosti. Navrhovateľ žil sám až do 09.07.2018, keď od 10.07.2018 bol vzatý do väzby, v ktorej sa nachádza i v súčasnosti a povinná žila v jednej domácnosti s mal. E.. Teda platí, že účastníci konania v danom čase nevedli domácnosť a spoločne nezabezpečovali potreby rodiny. Ich manželstvo už v tom čase neplnilo žiadnu zo svojich funkcií, čo uzavrel aj súd v konaní o rozvod manželstva účastníkov. Navrhovateľ sám uviedol, čo bolo potvrdené aj listinnými dôkazmi, že pred uväznením pracoval ako SZČO, ako tatér v tetovacom štúdiu, pričom výška jeho príjmu pred uväznením bola podľa jeho udania 1.000-1.500,- eur mesačne (viď návrh), resp. 1.500-2.000,- eur mesačne (viď výsluch navrhovateľa). V danom čase (od 13.02.2019 do rozvodu manželstva) bol navrhovateľ vo výkone väzby, nevykonával žiadnu prácu, bol bez príjmu. Povinná podnikala ako SZČO (od 3.4.2018) a svoj príjem uvádzala vo výške 800,- eur mesačne netto. Obaja účastníci konania mali v danom čase vyživovaciu povinnosť len k mal. E.i. Mal.XX,- žil v spoločnej domácnosti s povinnou - matkou. Povinná udávala svoje výdavky takto: nájomné za prenajatý byt vo výške 450,- eur mesačne, cestovné do práce - benzín 70,- a príspevok svojej starej matke vo výške 50,- eur mesačne za starostlivosť o mal. E. v čase jej výkonu práce. Zdravotný stav povinnej i mal. E. bol dobrý. Mal.XX.XX.XXXX navštevoval MŠ s výdavkami mesačne na MŠ a výučbu AJ spolu 80,- eur mesačne. Ak teda účastníci konania v období od 13.02.2019 do rozvodu ich manželstva nežili spolu v jednej domácnosti a teda nevedli spoločnú domácnosť a neusilovali sa spoločne o zabezpečenie potrieb rodiny, ale žili oddelene, pričom navrhovateľ bol vo väzbe a povinná žila spolu s mal. dieťaťom a za stavu, že navrhovateľ bol bez príjmu, ale príjem povinnej bol vo výške 800,- eur netto, pri zohľadnení výšky tohto príjmu, majetkových pomerov, ktoré sú u účastníkov zhodné a pri zohľadnení vyživovacej povinnosti obidvoch účastníkov k mal. E., má súd za to, že nie je dôvod na určení manželského výživného zo strany povinnej vo vzťahu k navrhovateľovi. Je pravdou, že vzatím do väzby navrhovateľ stratil možnosť pracovať a teda dosahovať aj príjem a že v podmienkach väzby nemá možnosť pracovať a dosahovať príjem, ale jeho základné životné potreby boli (sú) vo výkone väzby zabezpečené. Na druhej strane

mala povinná príjem ako SZČO vo výške 800,- eur mesačne, bola poberateľkou PnD vo vzťahu k mal. E., ale v danom čase sa výlučne ona osobne starala o mal. E. ako o spoločné dieťa účastníkov konania a zo svojho príjmu platila nielen svoje potreby, ale aj potreby mal. dieťaťa vrátane potrieb súvisiacich s návštevou MŠ. Povinná má výdavky spojené s bývaním, na cestovné do práce, na bežné výdavky na svoju osobu - strava, oblečenie, obuv, ďalej výdavky na mal. XXX,-, ktorý navštevuje MŠ - výdavky na MŠ, obuv, oblečenie, stravu. Aj keď povinná nepreukázala svoje výdavky na bývanie ňou uvádzané vo výške 450,- eur mesačne, tieto výdavky na bývanie boli prinajmenej v rozsahu od 280-300 eur mesačne uvádzaných navrhovateľom pri jeho výsluchu ako výdavky v čase spolužitia s povinnou alebo vo výške 300 eur ako výdavky uvádzané povinnou v rozvodovom konaní. I keď povinná nepreukázala výšku svojho príjmu, treba uviesť, že navrhovateľ jej výpoveď nerozporoval a že povinná má neskončené SŠ vzdelanie, pričom u prechádzajúceho zamestnávateľa mala príjem vo výške 512,14 eur mesačne netto, resp. 900,- až 1.000 eur mesačne. Pri posúdení príjmu povinnej, jej výdavkov spojených s reprodukciou pracovnej sily, zabezpečovania bývania pre seba i mal. H., zabezpečovania potrieb pre svoju osobu i pre osobu mal. dieťaťa, osobnej starostlivosti o mal. E., starostlivosti o domácnosť, súd uzavrel, že nie je dôvod na určenie manželského výživného zo strany povinnej v prospech navrhovateľa. Otázka, či sa navrhovateľ dopúšťal protiprávneho konania voči povinnej, čo malo za následok jeho väzobné trestné stíhanie, je zatiaľ neuzatvorená, keďže súd koná vo veci sp. zn. 3T/143/2018 aj o tom, či bol spáchaný daný skutok a či ho spáchal navrhovateľ. Faktom však je, že navrhovateľ, čo aj sám priznal, počas trvania manželstva sa dopustil nevery voči povinnej a míňal peniaze na automatoch. Na druhej strane povinná popierala príčinu rozvratu manželstva spočívajúcu v jej nevere, resp. nadviazaní známosti s iným mužom. Bez ohľadu na dôvod rozpadu manželstva účastníkov má súd za to, že nie je daný dôvod na určenie manželského výživného za obdobie od 13.02.2019 do 01.06.2019 aj napriek tomu, že navrhovateľ je od 10.07.2018 vo väzbe z dôvodu trestného konania vedeného pod sp. zn. 3T/143/2018 tunajšieho súdu, ktorému prechádzalo trestné oznámenie podané povinnou na navrhovateľa.

18. Súd dodáva, že vyživovacia povinnosť medzi manželmi vychádza zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov a zo zásady, že manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Ak navrhovateľ návrh podal s tým, že žiada určiť manželské výživné za obdobie 4 rokov, konkrétne od 10.07.2018 do 10.07.2022, čo je doba počas ktorej on vyživoval a staral sa o povinnú, kedy žili spolu a kedy povinná nepracovala, súd uvádza, že inštitút manželského výživného nie je založený na akomsi následnom vzájomnom vysporiadaní alebo vyúčtovaní alebo kompenzácii toho, čo jeden z manželov počas trvania manželstva, počas manželského spolužitia, plnil, resp. neplnil voči druhému manželovi. Povinnosť obidvoch manželov starať sa o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom je daná podľa schopností, možností každého z manželov, pričom uspokojovaním potrieb rodiny sa rozumie aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť. Vyplýva to z § 19 zákona o rodine. Ak teda napr. povinná vstupovala do manželstva ako maloletá, v tom čase ako študentka SŠ, a neskôr nastúpila na materskú a rodičovskú dovolenku v súvislosti s narodením mal. XXXX, o ktorého sa počas rodičovskej dovolenky starala až do nástupu do zamestnania v septembri 2017, potom jej schopnosť a možnosť uspokojovať potreby rodiny bola limitovaná príjmom z rodičovského príspevku a v čase zamestnania nižším príjmom ako bol príjem navrhovateľa.

19. V doplnenom návrhu doručenom 7.3.2019 (č.l.11) navrhovateľ uviedol, že žiada uložiť povinnosť povinnej platiť vyživovaciu povinnosť na neho „ako manžela (ďalej bývalého manžela)“ . Súd nárok navrhovateľa po 01.06.2019 mohol posúdiť len ako nárok na príspevok rozvedeného manžela.

20. Podľa § 72 ods. 2 zákona o rodine ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

21. V prípade príspevku na výživu rozvedeného manžela podľa § 72 ods. 1 zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa schopností, možností a majetkových pomerov. Podľa názoru súdu, ak podaným návrhom navrhovateľ žiadal priznať aj príspevok na výživu rozvedeného manžela, súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že ani v tejto časti nie je návrh navrhovateľa dôvodný. Príspevok na výživu rozvedeného manžela, by v tomto prípade prichádzal do úvahy určiť od 01.06.2019 do 10.07.2022, t.j. odo dňa kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok súdu o rozvode manželstva účastníkov konania do času, dokedy ho žiada navrhovateľ priznať. V prípade výživného na rozvedeného manžela zákon o rodine používa pojem príspevok na výživu rozvedeného manžela, čím je odlišená vyživovacia povinnosť

manželov navzájom si poskytovať výživné za trvania manželstva, ktorého rozsah je určený tak, aby životná úroveň manželov bola zásadne rovnaká od príspevku na výživu rozvedeného manžela, ktorý je limitovaný príspevkom na primeranú výživu. Pri určení príspevku rozvedeného manžela treba vychádzať nie len z potrieb rozvedeného manžela požadujúceho príspevok na výživu, závislých na jeho schopnosti sám sa živiť, ale aj zo schopností a možností druhého rozvedeného manžela. Navrhovateľovi manželské výživné od 01.06.2019, teda od právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva účastníkov už nepatrí. Pri posudzovaní prípadného nároku navrhovateľa na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela súd uvádza, že tento návrh nepovažuje za dôvodný a to s prihliadnutím na vyššie uvedené pomery povinnej, ktorá má príjem len z podnikateľskej činnosti ako SZČO vo výške 800,- eur mesačne netto a s poukazom na jej vyššie uvedené výdavky, na starostlivosť o domácnosť a zabezpečovanie potrieb mal. E. výlučne jej osobou, na zabezpečovanie ktorých sa osobnou starostlivosťou navrhovateľ nijako nepodieľa. Navrhovateľ má súdom určenú vyživovaciu povinnosť k mal. E. vo výške 100 eur mesačne, zvyšok výdavkoch presahujúcich túto sumu platí povinná zo svojho príjmu. Základné životné potreby navrhovateľa vo výkone väzby sú zabezpečené. Aj v tomto prípade platí, že účel príspevku na výživu rozvedeného manžela nie je založený na náhrade toho, čo jeden z manželov plnil vo vzťahu k druhému manželovi, resp. rozvedenému manželovi v uplynulom čase, keď spolu žili.

22. S poukazom na vyššie uvedené súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný čo do základu i výšky zamietol (čo do zvyšku) v celom rozsahu.

23. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.